

Iubita mea cu nume de miresă...

Florin-Cezar CĂLIN

Nu știu unde va duce drumul meu,
Dar mi-este bine când te țin de mână.
(de parcă ai fi însuși Dumnezeu!),
Ce mi te-a dat pe tine ca arvună.

O insulă-mi doresc eu pentru tine,
(dar n-am acum decât iubirea mea).
Eu văd că și cu ea îți este bine,
Iar altceva chiar nu s-ar merita.

Port încrustată-n suflet bucuria,
Iar zâmbetul ți-l port în buzunare.
Rămâi în visul meu mereu mândria,
Călcată multă vreme în picioare.

Simt împlinire-n mine că ești,
(chiar dacă umbra-ți este aparentă).
Eu știu că-n sinea ta chiar ai să riști,
O dragoste profundă, persistentă.

Prin mări descreierate continente,
Făceau ravagii care mai de care.
Așa și tu prin vise, sentimente,
Ai semănat un fel de teroare.

În dragostea-ți eu de sculptam cu dalta,
Nu cred că reușeam așa de bine.
Ca lumea ta să creadă că ești alta,
Și repede să se-nchine la tine.

Sudoarea ne-am făcut-o sfântă casă,
(îmbătrânind noi goi de sentimente).
Iubita mea cu nume de ... mireasă,
Și gânduri foarte mari, adiacente.

Regină să îmi fii pe veșnicie,
Cu multe aparențe nepătate.
Ca să învingem orișice stihie.
Chiar dacă uneori n-avem dreptate.

Brăila, octombrie 2017